

do 2-ch tygodni i grzywną do 1.000 zł., lub jedną z tych kar.

Władza orzekająca oznaczy na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny karę zastępczego aresztu według swego uznania, jednak nie ponad tydzień.

Do orzekania powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Od orzeczenia karnego powiatowej władzy administracji ogólnej można w ciągu siedmiu dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tej władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi okręgowemu, który rozstrzyga prawomocnie przy odpowiednim zastosowaniu przepisów postępowania obowiązujących go w pierwszej instancji. Na wniosek prokuratora będzie zarządzane postępowanie uproszczone; wyrok sędziego nie ulega zaskarżeniu.

W postępowaniu sądowym orzeczenie władzy administracyjnej zastępuje prawomocny akt oskarżenia (wniosek w postępowaniu uproszczonym). Przed wyznaczeniem rozprawy przewodniczący (sędzia) może zarządzić przesłuchanie przez właściwy sąd powiatowy (pokoju) oskarżonego, świadków i biegłych; świadków i biegłych można przesłuchiwać pod przysięgą. Sąd postanawia według swego uznania, których świadków i biegłych przesłucha na rozprawie pod przysięgą lub bez zaprzysiężenia, a których zeznania będą odczytane; wolno odczytywać zapiski dochodzenia i inne części akt administracyjnych.

Żądanie przekazania sprawy sądowi nie wstrzymuje ściągnięcia grzywny.

Art. 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 30-go dnia po ogłoszeniu i obowiązuje na terenie m. st. Warszawy oraz województw: białostockiego, kielckiego, lubelskiego, łódzkiego, nowogrodzkiego, poleskiego, warszawskiego, wileńskiego i wołyńskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

218.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 29 lutego 1928 r.

w sprawie uzupełnienia ustawy z dnia 30 lipca 1925 r.
o Zakładach Kórnickich.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Art. 3 ustawy z dnia 30 lipca 1925 r. o Zakładach Kórnickich (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 592) otrzymuje brzmienie następujące:

„Władzą naczelną Zakładów Kórnickich jest Kuratorjum, do którego należą:

X. Arcybiskup Krakowski,
Delegat Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego,

Cztery delegaci, zaproszeni na lat trzy przez Polską Akademię Umiejętności,

Cztery delegaci, zaproszeni na lat trzy przez komitet Kasy im. Mianowskiego,

Prezes i cztery członkowie Wydziału Związku Zamojskich, założonego w Krakowie w 1910 r., lub wybrani przez wydział na ich miejsce, niekoniecznie członkowie Związku.

Należec do Kuratorjum może tylko Polak chrześcijanin”.

Art. 2. Do art. 4 ustawy z dnia 30 lipca 1925 r. o Zakładach Kórnickich dodaje się ust. 2 o brzmieniu następującem:

„Do ważności uchwały wymagane jest podanie przedmiotu przy zwoływaniu zebrania”.

Art. 3. Ust. 2 art. 6 ustawy z dnia 30 lipca 1925 r. o Zakładach Kórnickich otrzymuje brzmienie następujące:

„W sprawach przekraczających zakres prostego zarządu uchwały Zarządu wymagają zatwierdzenia Kuratorjum. Zarząd przyjmuje na rzecz Zakładów Kórnickich dary i zapisy, o ile nie są dokonane pod warunkiem obciążającym”.

Art. 4. Do art. 8 ustawy z dnia 30 lipca 1925 r. o Zakładach Kórnickich dodaje się ust. 2 o brzmieniu następującem:

„Wybór, dokonany przez Kuratorjum, wymaga zatwierdzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego”.

Art. 5. Art. 16 ustawy z dnia 30 lipca 1925 r. o Zakładach Kórnickich otrzymuje brzmienie następujące:

„Zakłady Kórnickie będą wypełniały zobowiązania wypłaty rent i emerytur, przyjęte przez właścicieli przed zatwierdzeniem ustawy niniejszej”.

Art. 6. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

219.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 29 lutego 1928 r.

w sprawie zmiany § 108 ustawy o postępowaniu cywilnem z 1877 r.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ust. 1 § 108 ustawy o postępowaniu cywilnem z 1877 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„W wypadkach udzielenia zabezpieczenia procesowego sąd może według swego uznania oznaczyć, w jaki sposób i w jakiej wysokości zabezpieczenia dokonać należy. O ile niema oznaczenia sądowego, i strony inaczej się nie umówiły, należy zabezpieczenie procesowe dokonać przez złożenie w sądzie pieniędzy lub takich papierów wartościowych, które według ust. 1 i 3 § 234 kodeksu cywilnego nadają się do dania zabezpieczenia.”

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

220.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 29 lutego 1928 r.

o zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia 25 listopada 1920 r. w przedmiocie przyznania obligacjom Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego gwarancji skarbowej oraz uproszczonego ściągania należności rzeczowego Towarzystwa.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustawa z dnia 25 listopada 1920 r. w przedmiocie przyznania obligacjom Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego gwarancji skarbowej oraz uproszczonego ściągania należności rzeczowego Towarzystwa (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 737) ulega następującej zmianie:

Art. 5, zmieniony rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1926 r. o zmianie niektórych postanowień powyższej ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 562), otrzymuje następujące brzmienie:

„Listy zastawne, wypuszczone przez Towarzystwo w walutach zagranicznych, mogą korzystać z gwarancji Skarbu Państwa Rzeczypospolitej Polskiej pod warunkiem uzyskania na to zezwolenia Ministra Skarbu.

W tym wypadku Rzeczpospolita Polska gwarantuje solidarnie posiadaczowi wymienionych w ustępie pierwszym niniejszego artykułu listów zastawnych terminową i całkowitą zapłatę kapitału, należnych odsetek procentów oraz sum amortyzacyjnych, przeznaczonych dla wycofania z obiegu listów zastawnych, w terminach, w których wymieniony kapitał, raty procentowe i sumy amortyzacyjne powinny być zapłacone.”

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.